

Avui, que la vacunació antituberculosa en els naldons té comprovada l'eficàcia, avui que està demostrat que les malalties intestinals que tantes víctimes causen, amb una alimentació i higiene ben dirigides quasi desapareixen! Heus ací una altra de les tasques sanitàries indispensable a la qual podem oferir la nostra col·laboració.

Altres causes de malaltia? Aquelles habitacions infectes en les que conviuen animals i persones i no sempre per causa de la misèria, reconeguda aquesta causa en la Gasetta del 18 de febrer en una Ordre: "*Los positivos beneficios que pueden derivarse para la salud nacional de la inspección sanitaria constante de viviendas y establecimientos públicos...*" La vigilància dels locals escolars, mantes vegades mal instal·lats, sense llum suficient ni ventilació regulada, ni proporcionada al número d'escolars, el material fet a propòsit per a torturar l'infant, l'assistència no vigilada, per a evitar portadors d'infeccions o corregir defectes físics incipients, aquelles justes i equitatives prometes d'assistència social, reiteradament ofertes per l'entusiasme generós del gran Macià, solament amb la nostra col·laboració poden ésser realitat en el medi rural. Una nova disposició protegeix l'embarassada i el nadó en el medi industrial. Per què no, en el rural? Crec que no cal continuar la relació de tasques col·laboratives que podem oferir.

Si el Govern de Catalunya, conjuntament amb les corporacions municipals, posen al nostre abast els mitjans convenients i satisfan les nostres justes aspiracions, ens produirà aquella satisfacció interior que amb entusiasme ens permeti, com a ciutadans catalans, col·laborar al benestar de la pàtria, com a sanitaris, propugnarem per l'augment de cultura general i especialment la sanitària.

Què necessitem? En primer lloc *autoritat*, però

no aquella autoritat ostentosa, per lluir-la en actes oficials, assenyalada per una gorra, un uniforme o un bastó, sinó aquella autoritat paternal que fa que els consells donats en moment oportú siguin d'eficàcia segura, ja que es té la seguretat que, si no s'atén el consell, s'haurà d'obeir el manament. La majoria de les vegades l'autoritat no és precisa.

Necessitem l'*inamobilitat* assegurada, perquè, quan una disposició sanitària no plagui al cacic del poble, perquè creu perjudicar els seus interessos particulars, encara que beneficiï la totalitat, no podrà venjar--se despatxant-lo, com ho fa amb la criada de casa.

Necessitem la seguretat de *cobrar* els nostres havers, i no estar a la voluntat de l'ordenador de pagaments, que, en càstig d'haver votat, o haver deixat de votar, d'haver anat al casino o al cafè, mai no troba l'hora de pagar els justos emoluments d'un treball honrat.

Necessitem la *confiança* en nosaltres mateixos i en l'eficàcia de la nostra actuació, i que ens siguin proporcionats coneixements i mitjans materials i econòmics, preventius i terapèutics perquè el nostre esforç personal sigui eficaç.

Necessitem la *seguretat* que la nostra vellesa i decrepitud, moltes vegades provocada i precipitada per la nostra actuació professional, no serà desatesa, i ens serà concedida, per dret, la jubilació, amb passament decent en el moment oportú, com a tots els altres que serveixen l'Estat i corporacions oficials els és atorgat.

No demanen res fora de raó i justícia; les nostres aspiracions són ben modestes, però, també, indispensables.

Repetirem el que tenim dit en altra ocasió: No pot existir funció sense consignació. No pot demanar-se un servei sense retribució.

Llegiu la informació del VIIe Congrés de Metges de Llengua Catalana. Palma de Mallorca, juny de 1932.